

⁷ Оны геришлерине алып гөтерйәрлер,
еринде гойярлар, ол шол ерде дуряр,
еринден гозганып билмейәр.
Жогап бермейәр оңа перят эденлеринде,
хич бир беладан гутармаяр.

⁸ Эй, гүнәкәрлер, унутмаң муны,
мерт болуң, чыкармаң ятдан.

⁹ Гадымда болан-гечен затлары ятлаң,
Мен Худайдырын, Менден башга Худай ёкдур,
Мен Худайдырын, Маңа меңзейән ёкдур.

¹⁰ Овалдан ахыра болжагы,
хениз болмадыклары аян эдйәрин.

Мен: «Бержай болар максатларым,
бар ислеглерими амал эдерин» дийәрин.

¹¹ Гүндогардан бир йыртыжы гушы,
максадымы бержай этжек бирини
узак юртдан чагырдым.

Булары айдан Мендирин,
ерине-де етирерин;
Мен ниет этдим, амала ашыраын оны.

¹² Эй, гутулышдан узак болан дикдүшдилер,
гулак гоюң Маңа!

¹³ Мен халас этмек үчин якын гелйәрин,
узакда дәлдин,

узак эглемерин халас эдишими,
Сиёны халас эдерин,

Ысрайыла шөхратымы берерин.

47-нҗи бап

Бабыл шөхериниң сынмагы

¹ «Эй, бойы етен Бабыл гызы,
ашак дүш-де, тоза чөк!

Эй, кесетлер гызы,
ерде отур, тагтың ёкдур!

Нәзик, мылайым,
дийилмез инди саңа.

² Дегирмен дашларыны ал-да, ун үве,
айыр япынжаңы, лыбасыңы чыкар,
дерялардан геч, балдырларыңы ялаңачла-да.

³ Ялаңачлыгың аян болар,
айбың ачылар.

Өч аларын Мен,
хич кими аямарын».

⁴ Пенакәримиз Ысрайылың Мукаддесидир,
Хөкмүрован Ребдир ады.

⁵ «Эй, Кесет гызы,
үмсүм отур, түмлүге гит!

Саңа „патышалыкларың
меликеси" дийилмез инди.

⁶ Халкыма гахарландым,
мирасымы харлап,
сениң элиңе бердим;
сен олара рехим этмедин;

хатда гожалара-да
агыр боюнтырык атдың.

⁷ Сен: „Мен эбеди мелике боларын" дийдиң,
булара үнс бермедин,
нәме болжагыны ойланмадың»

⁸ Эй эшрети сөййән,
ховпсузлыкта яшап, ичинден:
«Диңе мен, менден башга ёк,
дул отурмарын,
перзент йитгисини гөрмерин» диййән
сен муңа гулак гой инди!

⁹ Буларың икиси-де бир гүнде,
дуйдансыз башыңа гелер:
перзентлеринден айрыларсың, дул галарсың.
Гөзбагчылар көпем болса,
жадыгөйлерин болам болса,

буларың бары башыңа гелер.

¹⁰ Өз пислигиңе бил багладың;
сен: «Мени хич ким гөрмейәр» дийдиң.

Пайхасың ве билимиң сени азашдырды,
ичиңден: «Диңе мен,
менден башга ёк» дийдиң.

¹¹ Мунуң үчин башыңа бела гелер,
жадыгөйлик билен халас эдип билмерсиң;
башыңа бетбагтчылык инер,
өңүни алып билмерсиң сен онуң;
дуйдансыз үстүңе гелер
осламаян вейранчылыгың.

¹² Яшлыгыңдан бәри угрунда жаң чекен
жадыгөйлериндиң гөзбагчыларың билен гал,
белки олардан пейда гөркерсиң,
белки олар билен горкузарсың!

¹³ Маслахатчыларың көплүгинден яңа ядадың,
мүнечжимлер, йылдызчылар,
тәзе айың башында нәме болжагыны айдянар
өр турсунлар-да,
башыңа гелжек затлардан сени гутарсынлар инди.

¹⁴ Ине, олар сыпал киминдирлер,
от олары яндыряр;
жаңларыны ялның гүйжүнден
халас эдип билмейәрлер.
Бу от не чоюнара көз,
не-де алав болар башында отурара.

¹⁵ Ине, биле зәхмет чекишенлер,
яшлыгыңдан сениң билен
иш салшанлар нәхили болуп чыкярлар;
өз ёлуна рованадыр оларың херси,
халас эден болмаз сени.

48-нҗи бап

Худай Ярадыжы хөм Пенакәрдир

¹ Эй, Якубың несли, гулак гой!
Ысрайылың ады билен атландырылан,

Яхуданың билиңден өнен, сиз,
Ребден ант ичйәрсиниз,
ятлаярсыңыз Ысрайыл Худайыны,
эмма чын йүрекден,

догрулык билен этмейәрсиниз булары.

² Өзлерини мукаддес шөхерден дийип,
Ысрайыл Худайына даяярлар олар;
Онуң ады Хөкмүрован Ребдир.

³ «Гечмишдәкилери овалдан Мен беян этдим,
Мениң агзымдан чыкды, Мен олары билдирдим;
дуйдансыз шейле этдим, олар бержай болды.

⁴ Сизиң кесирдигиңизи Мен билйәндиңин.
Еңсе дамарыңыз демирдендир,
маңлайыңыз мисдендир.

⁵ Булары сизе овалдан беян этдим.
„Булары эден мениң бутум,
ойма, гуйма хейкеллерим
булары буйрук берди" диймезиңиз ялы,
бержай болманкалар, олары сизе аян этдим.

⁶ Инди эшиденлериңизиң әхлисини гөрүң;
олары ыглан этжек дәлмисиңиз?
Индиден бейләк сизе тәзе затлары,
сизиң билмейән, гизлин затларыңызы айдарын.

⁷ Булар яңы ярадылды, гечмишде дәл,
шу гүне деңеч билмедиңиз булары,
„Булары эййәм билйәрдик" диердиңиз ёгса.

⁸ Не эшитдиңиз сиз, не-де билдиңиз,
овалдан гулагыңыз ачылманды.
Мен сизиң дөнүклик этжекдигиңизи билдим,
догларыңыздан бәри сизе топалаңчы дийилди.

⁹ Өз адымың хатырасына гахарымы ятырярин,

- гахарымы саклярын Өз хорматымың хатырасына,
ёк эдердим сизи ёгсам.
- ¹⁰ Ине, сени сапладым, йөне күмүш дек дәл,
азап күресинде сынадым сени.
- ¹¹ Өз хатырама, Өз мертебөме муны эдйерин,
нөме үчин Мениң адым харлансын?
Башга бермерин шөхратым.
- ¹² Эй, Якуп,
Эй, чагыраным Ысрайыл,
Мени диңле!
Мен Шолдурын, илкинжи-де,
соңкы-да Мендириң.
- ¹³ Ериң бинядыны гоян Мениң элимдир,
Мениң саг элимдир гөклери яйрадан;
бары бирликде өңүмде дурярлар,
олары чагыранымда».
- ¹⁴ Хеммөңиз топланың, диңләң!
Бутларың хайсысы булары өңден аян этди?
Реб оны сөййөр;
максадыны амала ашырар Ол Бабылда.
Онуң голы кесетлере гаршы болар.
- ¹⁵ «Мен, хава, Мен гепледим,
Оны Мен чагырдым, Мен гетирдим,
ол өз ёлуңда үстүңлик газанар.
- ¹⁶ Маңа якынлашың-да, муны эшидиң!
Овалдан яшырын геплән дәлдириң Мен,
шондан бәри Мен шол ерде».
- Инди Хөкмүрован Реб мени ве Рухуны иберди.
- ¹⁷ Пенакәриңиз, Ысрайылың Мукаддеси
Реб шейле диййөр:
«Пейдалы зады өвредйән сизе,
йөремели ёлуңыздан әкидйән
Худайыңыз Реб Мендириң.
- ¹⁸ Көшгә табшырыкларыма гулак асан болсадыңыз,
шонда абаданчылыгыңыз деря дей,
деңиз толкунлары дей боларды догрулыгыңыз.
- ¹⁹ Перзентлериңиз чәге дей,
чәге овнукалары дей боларды несиллериңиз;
атлары хузурымдан айрылмас,
ёк эдилмез».
- ²⁰ Бабылдан чыкың, кесетлерден гачың,
муны шатлыклы оваз билен аян эдиң, жар эдиң,
аңры четине етсин земиниң;
«Реб бендеси Якубы азат этди!» дийиң.
- ²¹ Чөллериң ичи билен әкидиленде-де, сувсаманды олар,
олар үчин гаядан сув акдырды;
Ол гаяны ярды, сув чогул чыкды ондан.
- ²² Реб: «Пислере рахатлык ёкдур» диййөр.

49-нҗы бап

Реббиң бендеси

- ¹ Эй, адалар, мени диңләң!
Эй, узакакы халклар, гулак асың!
Ятгыдакам Реб мени чагырды,
энемиң гөвресиндекәм адымы агазды.
- ² Дилими кесгир гылыч кимин этди,
мени элиниң көлегесинде гизледи;
йити ок эдип,
Өз сагдагында яшырды мени.
- ³ Ол маңа: «Сен Мениң бендәмиң,
эй, Ысрайыл, Мен сенде шөхратланарың» дийди.
- ⁴ Онсоң мен: «Бидерек зәхмет чекдим,
бидерек, бийхуда сарп этдим гүйжүми;
йөне хакым Реб билендир,
сылагым Худай билендир».
- ⁵ Якуп неслини Өзүне гайтармагым үчин,
Ысрайылы Онуң өңүне топламагым үчин,
Ятгыдакам маңа шекил берип, бендесине өвүрди Реб
мени.
Мен Реббиң назарында хормат газандым,

- Худайым мениң гүйч-гудратым болды.
- ⁶ Ол: «Якубың тирелерини тәзеден дикелтмек үчин,
Ысрайылың горалып саклананларыны ызына гетирмек
үчин
бендәм болмагың етерлик дәлдир,
Сени миллетлере нур эдерин,
Сениң үстүң билен
ериң аңры чәгине ченли халас эдерин» диййөр.
- ⁷ Ынсаның кемсидйәнине,
халкың йигренйәнине,
хөкүмдарларың гулуна
Ысрайылың Пенакәри,
онуң Мукаддеси Реб шейле диййөр:
«Патышалар сени гөрүп, аяга галарлар,
хөкүмдарлар ики бүкүлип тагзым эдерлер,
Ысрайылың Мукаддеси, сени сайлан
Реб садыкдыр».

Реб халкыны ызына гетирер

- ⁸ Реб шейле диййөр:
«Мерхемент гөркезжек дөврүмде саңа жогап берерин,
көмек эдерин халас этжек гүнүмде;
сени горарын,
халка әхт хөкүмүнде берерин сени
сен юрды тәзеден дикелдерсиң,
чоларып галан мүлки пайларсың.
- ⁹ Есирлере: „Чыкың“,
гараңкыдакылары: „Гөрнүң“ диерсиң.
Олар ёл бойларында отларлар,
такыр депелерде өри тапарлар.
- ¹⁰ Ажыкмазлар, сувсамазлар,
жөвза хем гүн олары якмаз,
чүнки олара рехим эдениң Өзи ёл гөркезер,
олары сув чешмелерине гетирер.
- ¹¹ Әхли дагларымы ёла өврерин,
шаёлларым беленде галдырлар.
- ¹² Ине, олар узаклардан,
кәси демиргазыкдан, кәси гүнбатардан,
хатда Синим юрдундан гелерлер.
- ¹³ Шатлыкдан гыгырың, эй, гөклер!
Эй, земин, беген!
Айдыма гыгырышың, эй, даглар!
Реб Өз халкына теселли берди,
әжир чекйәнлере рехим эдер.
- ¹⁴ Эмма Сиён: „Реб терк этди мени,
Таңрым мени унутды“ дийди.
- ¹⁵ Эмдирйән эне баласыны унудып билерми?
Өзүңден өнен чага рехим этмезми?
Хатда өз баласыны унутса-да эне,
Мен сени унутмарын.
- ¹⁶ Ине, Мен адыңы эллеримиң аясына яздым,
диварларың гөз өңүмдедир элмыдам.
- ¹⁷ Огулларың ховлугышып гелерлер,
сени вейран эденлер чыкып гидерлер.
- ¹⁸ Гөзлериңи даш-төвереге айла-да, серет,
оларың хеммеси топланып, яныңа гелйәрлер».
- Реб шейле диййөр: «Барлыгымдан ант ичйәрин,
оларың бары сениң үчин безег болар,
гелин дек олары дакынарсың.
- ¹⁹ Ериң вейран эдиллип, чоларан болса-да,
хараба дөнен болса-да юрдуң,
инди юрт халкыңа дарлык эдер,
сени ювдуп-ялманлар сенден узаклашарлар.
- ²⁰ Агыр йитги астында доглан чагаларың
ене саңа шейле диерлер:
„Бу ер бизе дарлык эдйәр,
месген тутара бизе ер бер“.
- ²¹ Шонда сен ичинден диерсиң:
„Булары маңа ким догрул берди?
Чагасыздым, өнелгесиздим,
сүргүн эдиллип ковлулдым;
эйсем булары ким улалтды?
Еке-ялңыз галыпдым,

булар ниреден гелип чыкдылар?»».

²² Хөкмүрован Реб шейле диййәр:
«Ине, миллетлере элим билен ышарат эдерин,
халкларга байдагымы галдыраарын;
олар огулларыңы гуҗакларында гетирерлер,
гызларыңы геришлеринде гөтерерлер.
²³ Патышалар саңа аталык,
ша аяллары саңа энелик эдерлер.
Олар саңа тагзым эдип,
аяк тозуңызы яларлар.
Шонда сен Мениң Ребдигими билерсиң.
Маңа умыт баглаянлар утанжа галмаз».

²⁴ Гүйчлүниң элинден олжасыны алып болармы?
Залымың элинден есирлер гутулып билерми?
²⁵ Эмма Реб шейле диййәр:
«Хатда гүйчлүлериң есирлери эллеринден алнар,
залымларың алан олжасы халас эдилер;
Мен саңа гаршы дурана гаршы дуруп,
чагаларыңы халас эдерин.
²⁶ Саңа сүтем эдйәнлериң өзлерини өзүне ийдирерин,
төзе шерап ичен дей өз ганларыңдан серхош
боларлар.
Онсоң әхли ынсанлар Мениң Ребдигими,
сениң Халасгәриндигими, Пенакәриндигими,
Якубың Гудратлысыдыгымы билерлер».

50-нҗи бап

¹ Реб шейле диййәр:
«Эжеңиз талак зерарлы гитдими?
Эйсем бергидар болуп сатдыммы сизи?
Ине, сиз өз этмишлериңиз себапли сатылдыңыз,
сизиң языкларыңыз зерарлы эжеңиз ковулды.
² Нәме үчин геленимде, хич ким ёкды?
Нәме үчин чагыранымда, хич ким жогап бермедиди?
Сизи азат этмәге гысгамы голум?
Я сизи халас этмәге Менде гүйч ёкмы?
Өз кәйинжим билен деңзи гурадарын,
дерялары чөле өвүрйәрин;
балыклар сувсузлыкдан порсаяр,
тешнеликден өлйәрлер.
³ Гөклере гара гейдирйәрин,
жулы оларың өртгүси эдйәрин».

Реббиң гулуның әжири

⁴ Меҗалсызларга сөз билен ярдам эдерим ялы
Хөкмүрован Реб маңа дана дил берди.
Ол дана адамлар дей диңлесин дийип,
гулагымы ояряр хер сәхер.
⁵ Хөкмүрован Реб гулагымы ачды,
мен гаршы чыкмадым,
ыза чекилмедим.
⁶ Өзүми урянларга аркамы,
сакгалымы үтйәнлере яңагымы тутдум;
масгараланмақдан,
түйкүрмеден йүзүми гизлемедим.
⁷ Хөкмүрован Реббиң маңа ярдам берендиги үчин,
мен утанжа галмадым,
йүзүми чакмақдашы дей этдим,
мен утандырылмажагымы билйәрин.
⁸ Мени аклажак якынымдадыр,
мениң билен давалашжак ким?
Гелиң, йүзлешелиң.
Гүнәкәрлейжим ким мениң?
Гой, яныма гелсин!
⁹ Маңа ярдам эдйән Хөкмүрован Ребдир,
Ким мени гүнәли чыкаржак?
Оларың әхлиси гейим дей көнелер,
олара гүе дегер.

¹⁰ Сизиң араңызда Ребден горкуп,
Онуң гулуның сөзүне гулак асян бармы?
Гараңкылықда гезйән, ышыгы болмадык,
Реббиң адына бил баглап,
Худайына даянсын.
¹¹ Эмма от якып,
алавлы оклар гушанан сизиң хеммәңиз
өз одуңызың ышыгында,
якан алавлы окларыңызың арасында гезиң!
Мениң элимден башыңыза гелжөк шудур:
сиз азап ичинде ятарсыңыз.

51-нҗи бап

Гелжөге умыт

¹ Реб шейле диййәр:
«Эй, догрулыгы ызарлаянлар,
эй, Ребби агтарянлар,
Маңа гулак гоюң!
Кесилип алнан гаяңызга,
газылып чыкарылан чукурыңызга середиң.
² Атаңыз Ыбрайыма,
өзүңизи догран Сара назар айлаң;
Ыбрайымы чагыранымда, ол екеди,
эмма Мен оны ялкадым, көпелтдим».
³ Реб Сиёна,
онуң әхли харабаларына теселли берер,
онуң чөлүни Эрем дей эдер,
Реббиң багы дей эдер онуң сәхрасыны;
шатлык ве бегенч,
шүкүр ве айдым сеси эшидилер ондан.
⁴ «Мени диңле, эй, халкым,
Маңа гулак гой, эй, миллетим!
Менден бир канун чыкар;
адалатым халкларга нур болар.
⁵ Азат этмек үчин тиз чыкарын,
Мен халас этмәге ёла дүшдүм,
голларым халкларга хөкүм эдер,
адалар Маңа интизардырлар,
гудратыма умыт баглаярлар.
⁶ Гөзлериңизи гөклере дикиң,
ашага, ере середиң;
гөклер түссе кимин йитип гидер,
ер йүзи эшик кимин тозар;
онда яшаянлар хем чыбын дек өлерлер,
эмма Мен бакы халас эдерин,
азат эдерин Мен олары.
⁷ Догрулыгы билйән,
канунымы йүрегинде саклаян сиз,
Мени диңләң!
Ынсанларың язгармаларыңдан горкмаң,
оларың сөгүнчлеринден хедер этмәң.
⁸ Гүе олары эшик кимин иер,
олары йүң кимин иер гүе;
эмма бакы азат эдерин Мен олары,
асырлар бойы халас эдерин».
⁹ Оян, эй, Реббиң голы, оян,
гудраты гейин!
Гадым гүнлердәки дек,
овалкы несиллердәки дек оян!
Рахаб⁹ аждарханы парчалан,
парран дешен Сен дөлмидиң?
¹⁰ Деңзи, улы чуңлугың
сувларыны гурадан,
халас эдиленлер гечсин дийип,
деңзиң чуң ерлерини
ёла өврен Сен дөлмидиң?
¹¹ Реббиң азат эденлери доланарлар,
айдым айдып, Сиёна гелерлер,
башларында эбеди шатлык болар,

⁹ Рахап — гадымы роваятларда душ гелиән әпет деңиз жандары. Сөзлүге серет.

бегенч хем шатлык тапарлар олар,
гам-гусса хем нала ёк болар.

¹² «Сизе гөвүнлик берйән Мендириң,
нәме үчин өлүмли ынсандан,
от кимин солян

адам оглундан горкярсыңыз?

¹³ Сизи ярадан, гөклери ярадан,
ериң дүйбүни тутан

Ребби унутдыңыз.

Сизи ёк этмек ниетинде болан
зулумкәриң газабындан узаклы гүн горкярсыңыз.
Ханы, зулумкәриң газабы ниреде?

¹⁴ Есирлер басым азат эдилер,
өлмез, габра инмез олар,
чөреклери кемлик этмез.

¹⁵ Толкунлары увласын дийип, деңзи чайкаян
Худайыңыз Реб Мендириң».

Онуң ады Хөкмүрован Ребдир.

¹⁶ «Сөзлерими агзыңа салдым,
сени элимиң көлегесинде гизледим;

гөклери беркарар этдим,
ериң дүйбүни тутдум,

Сиёна: „Сен Мениң халкымсың“ дийдим».

¹⁷ Оян, эй, Иерусалим оян, аяга гал!
Реббиң газап кәсесини Онуң элинден ичдиң,
Серхошлук кәсесини

башыңа чеқдиң.

¹⁸ Өз догран әхли огулларының ичинде
Иерусалиме ёл гөркезйәни ёк;
экләп-саклан әхли огулларының арасында
элинден тутуп, оңа голдав берйәни ёк.

¹⁹ Башыңа бу ики бела гелди,
ким саңа дуйгудашлык билдирер?
Харабачылык, вейранчылык, ачлык, гылыч.

Саңа нәдип гөвүнлик берейин?

²⁰ Огулларың тапдан дүшүп,
хер көчөниң башында ятырлар,
тора дүшен даг кейиги ялы болуп;
Реббиң газабындан,

Худайың кәйинжинден пүре-пүр олар.

²¹ Мунуң үчин, эй, азап чекен,
чакырсыз серхош болан халк, муну эшит!

²² Таңры Реббиниз,

Өз халкыны гораян Худайыңыз шейле диййәр:
«Ине, Мен серхош эдйән кәсәни элинден алдым,
Мениң газап кәсәмден
мундан бейләк ичмерсиң.

²³ Бу кәсәни сүтемкәрлериң элине берерин,
Олар саңа:
„Үстүңден гечеримиз ялы, ерде йүзин ят“ дийди.
Сенем олар гечер ялы
ер кимин, ёл кимин этдиң арқаңы».

52-нҗи бап

Сиёның шатлығы

¹ Оян, эй, Сиён, оян! Гудратыңа беслен!
Эй, Иерусалим, мукаддес шөхер,
гөзел лыбаса гир!

Сүннетсизлер, мурдар адамлар
ичери гирмезлер асла.
² Үстүңдәки тозаны как-да,
гал, эй, Иерусалим, тагта отур.

Бойнуңдакы зынжыры үз,
эй, Сиён, есир гыз!

³ Реб шейле диййәр:
«Сиз мугт сатылдыңыз,
ызыңызга пул төленмән алнарсыңыз».

⁴ Хөкмүрован Реб шейле диййәр:
«Халкым месген тутжак болуп,
овал Мүсүре гидипди;

соңра ашурлар оларә нәхак сүтем этдилер».

⁵ Реб: «Инди бу ерде нәмәм бар?» диййәр.

«Халкым бидерек ере әкидилди,
хөкүмдарлары перят эдйәрлер.

Адым узаклы гүн харланяр» диййәр Реб.

⁶ «Мунуң үчин халкым Мениң адымы билер;
шонуң үчин геплейәниң Мендигими
шол гүн билерлер. Ине, бу Мендири».

⁷ Дагдан ашып,
парахатлығы ыглан эдйән
хабарчының гелши не гөзелдир!

Ол: «Реб Халасгәрдир» дийип жар эдип,
Сиёна: «Худайың хөкүм сүрйәр» дийип,
хош хабар гетирйәр.

⁸ Диңләң! Гаравулларың сеслерини гаталдяр,
бирликде шатлықдан айдым айдярлар;
Реббиң Сиёна гайдып гелшини
өз гөзлери билен гөрерлер олар.

⁹ Эй, Иерусалимиң харабалары,
шатлык билен айдыма гыгырың!

Реб Өз халкына теселли берди,
Иерусалими азат этди.

¹⁰ Бүтин миллетлериң гөзлериңиң алнында
Реб мукаддес билегини чермедиди;
ериң аңры ужы

Худайымызың халас эдйәндигини гөрер.

¹¹ Барың, гидиң, ол ерден чыкың!

Харам затлара эл дегирмән;

ол ерден чыкып, тәмизлениң,
эй, Реббиң гап-гачларыны гөтерйәнлер!

¹² Эмма сиз гыссаглы чыкмарсыңыз,
гачып гитмерсиңиз;

чүнки Реб сизиң өңүңизден гидер,
Ысрайылың Худайы ызыңызда гораг болар.

Реббиң гулуның эжир чекмеси ве бейгелдилиши

¹³ Ине, гулум ровачланар,
ол бейгелдилер, ёкары галдырылар,
гаты беленде чыкарылар.

¹⁴ Көплер оңа хайран галды.
Онуң кешби әхли ынсаныңқыдан бетнышанды,
сыраты ынсан оглуныңка меңземеийәрди.

¹⁵ Ол көп миллетлери гең галдырар;
патышалар онуң янында агзыны юмарлар;
чүнки олар өң айдылмадык зады гөрүп,
эшитмедик затларына дүшүнөрлер.

53-нҗи бап

¹ Бизиң хабарымыза ким ынанды?
Реббиң гүйч-гудраты киме аян болды?

² Ол Реббиң өңүнде нәзик майса дек,
гуры ердәки көк дей өсди;

бизиң оңа середеримиз ялы,
онда не шекил, не сырат барды,
арзувларымыз ялы кешп ёкды.

³ Ол әсгерилмедиди, ынсанлар оны рет этди,
ол дерди, хассалыгы билиән адамды;
адамлар ондан йүзлерини өвүрдилер,
ол әсгерилмедиди,

хич затча-да гөрмедик оны биз.

⁴ Ол бизиң хассалыгымызы өз үстүне алды,
бизиң дертлеримизи чеқди;
биз болса ол Худай тарапындан жезаландырылып,
урлуп эжир чекендир дийип пикир этдик.

⁵ Эмма ол бизиң языкларымыз үчин яраланды,
бизиң этмишлеримиз үчин эзъет чекди,
рахатлығымыз үчин жеза онуң башына гелди,
онуң яралары билен биз шыпа тапдык.

⁶ Әхлимиз эдил гоюң ялы азашдык;
өз ёлумыз билен гитдик херимиз,
Реб әхлимизиң этмишимизи оңа йүкледи.

⁷ Оңа сүтем эдилди, ол эжир чекди,

эмма шонда-да агзыны ачмады.
 Союлмага әкидиллип барян гузы дек,
 гыркымчының өңүндәки сессиз гоюн дек,
 хич агзыны ачмады ол.
⁸ Ол сүтем, адалатсызлык билен әкидилди.
 Онуң несиллери хақда ким айдып билжек?
 Дирилер диярындан махрум эдилди ол,
 халкымың языгы үчин зарба оңа дегди.
⁹ Онуң габры пислер билен болды.
 Ол бай адамың янында жайланды,
 ол хич хили сүтем этмәнди,
 агзындан ялан сөзлер чыкманды.
¹⁰ Эмма онуң эзилмеси,
 дерт чекмеси Реббиң ислегиди.
 Онуң жаны гүнә гурбанлыгы эдилсе,
 ол неслини гөрер, онуң өмри узар;
 Реббиң ислегиди ол аркалы ровачланар.
¹¹ Жанының чекен жебир-жепаларының
 хөзирини гөрүп, ол канагатланар.
 Өз билшине гөрә,
 Мениң догры гулум көплери аклар,
 өз үстүне алар оларың этмишини.
¹² Шонуң үчин Мен оңа
 бейик адамларың арасындан пай берерин;
 олжаны гүйчлүлер билен пайлашар ол,
 жаныны гурбан этди ол,
 языклылар билен бир сайылды;
 ол көплериң гүнәсини өз үстүне алды,
 оларың языкларының гечилмегини диледи.

54-нжи бап

Реббиң әхти

¹ Реб: «Шатлан, эй, чага догдамык, өнелгесиз,
 бургада болмадык,
 бегенчден айдым айт!
 Чүнки өң терк эдилен аялың огуллары
 әрли аялың огулларындан көп болар» диййәр.
² Чадырыңың ерини гиңелт,
 месгениңиң перделерини гер, гайгырма;
 танапларыңы узалт,
 газыкларыңы беркит.
³ Сен сага-сола яйыларсың,
 несиллериң миллетлери элөп,
 чола шәхерлерде орнашарлар.
⁴ Горкма, утанжа галмарсың сен;
 рухдан дүшме, рысва болмарсың сен;
 яшлыгыңдакы утанжыңы унударсың,
 дуллук рысваңы ятлармарсың мундан бейләк.
⁵ Ярадыжың сениң әриндир,
 Онуң ады Хөкмүрован Ребдир;
 Ысрайылың Мукаддеси Пенакәриндир,
 Оңа бүтин дүнийәниң Худайы дийилйәр.
⁶ Реб сени терк эдилен,
 калбы гуссалы аял дек,
 рет эдилен яш гелин дек чагырды.
 Муны Худай диййәр.
⁷ «Мен сени бир салым терк этдим,
 йөне бейик рехим билен сени йыгнарын.
⁸ Газап одунда
 сенден бир салым йүзүми гизледим,
 эмма саңа рехим эдерин садык сөйги билен».
 Муны Пенакәриниз Реб диййәр.
⁹ Бу Мениң үчин Нухуң дәври киминдир,
 Нухуң тупаны ер йүзүнде
 инди гайталанмаз дийип ант ичишим ялы,
 саңа-да гахарланмарын инди,
 хич хачан көемерин дийип ант ичдим.
¹⁰ Даглар еринден гозганса-да,
 депелер сарсса-да,
 садык сөйгим сенден айрылмаз,
 сарсмаз паракатчылык әхтим.
 Саңа рехим эден Реб диййәр муны.

¹¹ «Эй, харасата дүшүп, теселли тапмадык
 мушакгатлы шәхер!
 Дашларыңы гымматбаха дашлардан гоюп,
 гөк якутлар билен дүйбүң тутарын.
¹² Күңрелериңи лагылдан,
 дервезелериңи жөвхерден,
 гымматбаха дашлардан эдерин диварларыңы.
¹³ Әхли чагаларың Ребден тәлим аларлар,
 чагаларыңың абаданчылыгы бейик болар.
¹⁴ Догрулыкда беркарар эдилерсиң,
 сүтемден узақда боларсың, горкмарсың;
 ховп-хатардан даш боларсың, голайлашмаз саңа.
¹⁵ Саңа хужүм этсе бири,
 Менден дәлдир;
 ким саңа хужүм этсе,
 саңа боюн эгер.
¹⁶ Ине, көмүр көзүни үфлейән,
 өз максады үчин яраг ясаян демирчини
 Мен яратдым.
 Ёк этсин дийип,
 хеләк эдижини ярадан-да Мендирин.
¹⁷ Сениң гаршыңа ясалан яраг дерде ярамаз,
 хөкүмде гаршыңа чыкян хер дили айыпларсың.
 Реббиң беңделериниң мирасы шудур,
 Мен олары акларын» диййәр Реб.

55-нжи бап

Бол яшайыша чагырыш

¹ Эй, тешнелер, сува гелиң!
 Эй, пулсузлар, гелиң, галла сатын алың, ийиң!
 Гелиң, шерабы, сүйди пулсуз алың!
² Нәме үчин пулуңы чөрөк болмажак зада,
 зәхметиңи доюрмажак зада сарп эдйән?
 Мени үнсли диңләң, ягшы зады ийиң,
 жаныңыз нәзи-ныгматлардан леззет алар.
³ Гулак асың, Маңа гелиң,
 диңләң, яшарсыңыз,
 сиз билен бакы әхт эдишерин,
 Давуда вада берен
 садык сөйгими берерин.
⁴ Ине, Мен оны халклара шаят,
 баштутан хем баш серкерде этдим.
⁵ Ине, сиз танамаян миллетлериңизи чагырарсыңыз,
 сизи танамадык миллетлер-де, сизе гелерлер.
 Бу Ысрайылың Мукаддеси,
 Худайыңыз Реб зерарлыдыр,
 Ол сизи шөхратландырды.
⁶ Ребби тапылярка, агтарың,
 якындака, чагырың.
⁷ Пислер өз ёлларындан,
 Эрбетлер өз пикирлеринден дәнип,
 Реббе доланып барсынлар,
 Реб олар рехим эдер;
 Худайымыза долансынлар,
 Ол гаты гечиримлидир.
⁸ «Мениң пикирлерим сизиң пикирлериңиз дәл,
 сизиң ёлларыңыз Мениң ёлларым дәл» диййәр Реб.
⁹ Гөклер ерден нәхили бейикликде болса,
 Мениң ёлларым-да сизиң ёлларыңыздан,
 Мениң пикирлерим-де сизиң пикирлериңизден
 бейикдир.
¹⁰ Ягшың, гарың гөклерден инип,
 ери суварып, оны өнүмли,
 хасыллы эдип, экене тохум,
 чөрөк иййәне чөрөк берйәнчә,
 ызына доланмайшы дек,
¹¹ Мениң агзымдан чыкян сөзүм-де шейле болар;
 Ол Маңа бош гайдып гелмез,
 максадымы ерине етирер,
 этсин дийип иберен ишимде үстүнликли болар.
¹² Сиз шатлык билен чыкарсыңыз,

парахатлык билен гетирелерсиңиз,
даглардыр депелер өңүңизде айдыма гыгырышарлар,
бүтин мейданың агачлары-да эл чарпышарлар.
¹³ Тикенекли гырымсы агажың ерине серви,
читчители ерине нар битер;
бу Реббе шөхрат гетирер,
өлмез-йитмез эбеди аламан болар.

56-нҗы бап

Реббинң әхли миллетлер билен эден әхти

¹ Реб шейле дийәәр:
«Адалаты саклаң, догры ишлери эдиң,
ине, Мен тиз азат этмәге гелерин,
халас эдишим гөрүнмәге голайдыр.
² Муны эдйән ынсан,
оны берк саклаян нәхили багтлы!
Ол Сабат гүнүни тутяр, оны харламаяр,
элини яман ишден саклаяр».

³ Реббе бириген кесеки:
«Реб мени Өз халкыңдан айрар» диймесин,
Агта: «Ине, мен бир гуры агачдырын» диймесин.
⁴ Реб шейле дийәәр:
«Сабат гүнлерими саклаян,
Маңа яраян затлары сайлаян,
әхтими берк саклаян агталара
⁵ өйүмде, диварларымың ичинде
огуллардыр гызлардан-да говы
хатыра хем ат берерин;
олара өлмез-йитмез эбеди ат берерин.
⁶ Реббе хызмат этмек үчин,
Реббинң адыны сөймек үчин,
Онуң бендеси болмак үчин
Реббе бириген кесекилери,
Сабат гүнүми харламан саклаянлары,
әхтими берк саклаянлары,
⁷ мукаддес дагыма гетирерин,
дилеглер өйүмде шатландыраын олары;
якма гурбанлыклары, башга гурбанлыклары
гурбанлык сыпамда кабул эдилер;
чүнки Мениң өйүм әхли халклар үчин
дилеглер өйи дийип атландырылар».
⁸ Ысрайылың қовланларыны топлаян Хөкмүрован Реб
шейле дийәәр:
«Мен өйүме эййәм топлананлардан
бейлекилерини-де топларын».

Ысрайылың азгын баштутанлары

⁹ Эй, әхли вагшы хайванлар,
эй, бүтин жеңсел хайванлары,
гелиң, иймәге гелиң!
¹⁰ Ысрайылың сакчылары көр,
хич зады билмейәрлер;
әхлиси үйрүп билмейән лал итлердир;
олар ятып, дүйш гөрийәрлер,
укламагы говы гөрийәрлер.
¹¹ Дояныны билмейән
ачгөз итлердир олар.
Олар дүшүнжесиз чопанлардыр;
херси өз ёлы билен гидйәр,
хер кес өз бәхбидини араяр.
¹² Олар: «Гелиң, шерап гетирелиң!
Бол ичги ичелиң.
Эртиримизем шу гүн ялы болар,
хатда мунданам хас говы болар» дийәәрлер.

57-нҗи бап

¹ Догры адамлар өлүп гидйәрлер,
хич ким муңа үнс бермейәр.
Таква адамлар ёгалярлар,
муңа хич ким дүшүнмейәр,
догрылар бетбагтчылықдан гутарыляр.

² Олар рахатлыга говушярлар;
өз ерлеринде дынч алярлар,
догрулыкда гезйәнлер.
³ Эмма сиз, эй, жадыгөйиң чагалары,
зынагөриң, кемчиниң зүрятлары,
голайрак гелиң!
⁴ Кимиң үстүнден гүлйәрсиңиз?
Киме гаршы агыз ачып,
дилиңизи чыкарярсыңыз?
Сиз языклы чагалар дәлмисиңиз?
Яланчы несиллер дәлмисиңиз?
⁵ Дуб агачларының арасында,
хер гүр агажың астында
бутлар билен зына гызышып,
дерелерде, гаяларың көвеклеринде
чагаларыңызы гурбан эдйән сиз дәлми эйсем?
⁶ Деряның йылчыр дашларының арасындадыр пайыңыз,
несибәңиз шолардыр сизиң;
олара садака хөкмүнде шерап дөкйәрсиңиз,
галла садакасыны хөдүрледиңиз,
булардан соң сизи жезасыз галдыраынмы?
⁷ Бейик, улы дагың үстүнде ерлешдирдиңиз дүшегиңизи,
гурбанлык хөдүр этмәге чыкдыңыз ол ере.
⁸ Гапыларыңызың, сөөлериңизиң арка тарапында
бутпаразчылыклы хейкеллер гойдуңыз.
Мени терк эдип, ялаңчланып,
дүшегиңизге гечдиңиз.
Оны гиңелтдиңиз;
әхт эдишдиңиз олар билен,
оларың дүшегини сөйдүңиз,
оларың ялаңач беденине серетдиңиз.
⁹ Хошбой ыслы яг билен Молек худаиың янына гитдиңиз,
атырларыңызы көпелтдиңиз;
узак ерлере ёлладыңыз илчилериңизи,
хатда өлүләр дүнйәсине индердиңиз.
¹⁰ Узак ёллар сизи ядатды,
Эмма: «Бу бидерек» диймедиңиз сиз.
Гүйжүңизи гайтадан дикелтдиңиз,
шоңа гөрә сиз тапдан дүшмедиңиз.

¹¹ Мени алдап, ятламазыңыз ялы,
йүрегиңизде Маңа ер бермезиңиз ялы,
кимден эймеңдиңиз, кимден горқдуңыз?
Узак вагтлап дымандыгым себәпли
Менден горкмаярсыңызымы сиз?
¹² Догрулыгыңызы, ишлериңизи аян эдерин,
непи дегмез буларың сизе.
¹³ Перят эдениңизде,
топлан бутларыңыз сизи халас этсин,
олары ел сүпүрип әкидер,
шемал учурып әкидер олары.
Йөне Мени пена тутунян юрды мүлк эдинер,
Мениң мукаддес дагымы мирас алар.

Песгөвүнлилерә теселли

¹⁴ Ол диер: «Топрагы текизлөп,
ёл тайынлаң,
халкымың ёлундакы пәсгелчиликлери айрың».
¹⁵ Бейик хем белент Болан,
эбеди Яшаян,
ады Мукаддес Болан шейле дийәәр:
«Мен бейик, мукаддес ерде яшаярын,
песгөвүнлилериң рухуны жанландырмак үчин,
эзилленлериң йүреклерини жанландырмак үчин,
эзилленләр ве кичигөвүнлилер билен биледирин.
¹⁶ Мен хемише айыплап,
элмыдама гахарланмарын;
ёгсам ярадан ынсанымың рухы,
жаны тапдан дүшер.
¹⁷ Нәхак газанч этмишлери үчин гахарланып,
олары жезаландырдым,
гахарландым, йүз өвүрдим;
эмма олар өз ислән ёлларыңдан гитдилер.

- ¹⁸ Оларың ёлларыны гөрдүм,
йөне шонда-да олар шыпа берерин,
олара ве яс тутянлара ёл гөркезип,
теселли берерин.
- ¹⁹ Диллеринде өвгини Мен яратдым,
Узадакылар-да, якындакылар-да рахатлык,
улы рахатлык берерин,
олара шыпа берерин».
- ²⁰ «Эмма пислер толкун атян деңиз ялыдыр,
олар асуда болуп билмейерлер,
толкунлары лай ве хапа чыкаряр.
- ²¹ Пислер үчин рахатлык ёкдур» дийёр Худайым Реб.

58-нжи бап

Хакыкы ыбадат этмеклик

- ¹ Гаты гыгыр, чекинме!
Сесиңи сурнай кимин гаталт!
Халкыма языкларыны,
Якубың несLINE гүнәлерини ыглан эт.
- ² Олар хер гүн Мени агтарярлар,
леззет алярмышлар ёлларымы билмекден,
догры иш эдип, Худайың хөкүмлерини
терк этмедик миллет кимин
- Менден адыл хөкүм соралярлар,
Худая якынлашмагы арзув эдйөрлер.
- ³ Олар: «Биз агыз бекледик, нәме үчин гөрмейерсиң?
Өзүмизи кичелтдик, нәме үчин үнс бермейерсиң?»
дийөрлер.
- Ине, сиз агыз беклән гүнүңиз
өз исләниңизи эдйөрсиниз,
ишчилериңизи агыр ишледйөрсиниз.
- ⁴ Ине, сиз дава, женжел билен,
рехимсиз юруклама билен агыз беклейерсиңиз.
Бу гүнки агыз беклейшиңиз билен
ёкарда сесиңизи эшитдирмерсиңиз.
- ⁵ Мениң сайлан агыз беклемәм,
ынсаның өзүни кичелтмели гүни шейле болармы?
Гамыш кимин башыңызы эгип,
жулуң, күлүң үстүнде ятмак үчинми?
Сиз муңа агыз беклеме,
Реббе ярамлы гүн дийөрсинизми?
- ⁶ Мениң сайлаян агыз беклемәм
адалатсызлык зынжырларыны гырмак,
боюнтырык йүплерини чөзмек,
эзиленлери азат этмек,
хер бир боюнтырыгы сындырмак үчин дәлми?
- ⁷ Чөрегиңи ач билен пайлашып,
өйсүз гарыбы өйүңе гетирмек үчин дәлми?
Ялаңажы гөрөнде, оңа эшик берип,
гарындашларыңыздан көмегиңизи
гайгырмазлык үчин дәлми?
- ⁸ Шонда нуруңыз даң кимин ялпылдар,
басым шыпа тапарсыңыз,
догрулыгыңыз өңүңизден гидер,
Реббиң шөхраты ызда горагыңыз болар.
- ⁹ Онсоң дилег эдерсиңиз, Реб жогап берер;
перят эдерсиңиз,
Ол: «Мен бу ерде» диер.
Араңыздан боюнтырыгы,
бармак чоммалтмагы,
яман геплери айырсаңыз,
- ¹⁰ ачларың хатырасына жаныңызы пида этсеңиз,
эжирлилери зерур затлары билен доюрсаңыз,
гараңкылыкда нуруңыз ялпылдап,
түмлүгиң гүнорта чагы дек болар.
- ¹¹ Реб хемише сизе ёл гөркезер,
гурак ерлерде сизи канагатландырап,
сүегиңизе кувват берер.
Сиз суварылан баг кимин,
сувы эгсилмейән чешме кимин боларсыңыз.
- ¹² Көне харабаларыңыз тәзеден дикелдилер,
көп асырлардан галан

- харабаларың дүйбүни гайтадан тутарсыңыз;
олар сизе: «Жайрыклары бежерйән,
яшамак үчин көчелери дүзедйән» диерлер.
- ¹³ Сабат гүнүни бозмақдан,
мукаддес гүнүмде
исләниңизи этмекден саклансаңыз,
Сабат гүнүни якымлы,
Реббиң мукаддес гүнүни
хорматлы сайсаңыз,
өзүңизе яраяны этмән,
исләниңизи этмән,
бош сөзлери сөзлемән,
ол гүни хорматласаңыз,
¹⁴ шонда сиз Ребден хошал боларсыңыз,
Мен сизи дүнйәниң белентликлерине чыкараарын;
Атаңыз Якубың мирасыны сизе берерин.
Муны Реб айдяндыр.

59-нжи бап

Реб адалатсызлыгы жезаландыряр

- ¹ Реббиң эли гысга дәлдир халас этмез ялы,
эшитмез ялы гулагы-да агыр дәлдир.
- ² Языкларыңыз Худайыңыз билен араңызга айралык салды,
сесиңизи эшитмез ялы,
гүнәлериңиз Онүң йүзүни сизден гизледи.
- ³ Сизиң эллериңиз ган билен,
бармакларыңыз этмишлер билен мурдарланды;
диллериңиз ялан сөзлейёр,
пис сөзлер чыкяр агзыңыздан.
- ⁴ Догрулыга чагырян ёк,
адалатлы чөзйән ёк даваны.
Бош сөзлере умыт багляяр олар,
ялан сөзлейёрлер,
бетбагтлыкдан хамыла болуп,
яманлык догурярлар.
- ⁵ Кепжебашың юмургаларыны басырярлар,
мөй керебини докаярлар;
оларың юмургаларыны иен өлйөр,
алахөврөн чыкяр дөвлөн юмуртгадан.
- ⁶ Керебинден эгинбаш болмаз оларың,
газананлары безененлерине етмейёр,
ишлери эрбет ишдир,
эллериңде зорлук иши.
- ⁷ Аяклары пислиге ёртяр,
бигүнә ган дөкмәге ховлугяр,
пикирлери шердир,
харабалык, вейранчылык бар ёлларыңда.
- ⁸ Парахатлык ёлы недир, олар билмейёрлер,
адалат ёкдур ёдаларыңда,
өзлерине эгри ёллар этдилер,
ол ёллардан йөрейәнлер
парахатлыгы билйән дәлдирлер.
- ⁹ Муңа гөрә адалат бизден узақда,
гутулыш бизден дашда;
биз нура гарашырыс, йөне, диңе гараңкылык;
ягтылыга гарашырыс,
йөне түмлүкден барярыс.
- ¹⁰ Көрлер кимин дивары сермелейөрис,
сермелешип гезйөрис гөзсүз кимин,
гүнорта чагы алагараңқыда мысалы бүдрейөрис,
гүйчлүлериң арасында өли ялыдырыс.
- ¹¹ Өхлимиз айы дей арлаярыс,
гөгөрчин дей иңчилдейөрис.
Адалата гарашырыс, йөне ол ёк;
халас эдилмәге гарашырыс, йөне ол бизден узақда.
- ¹² Өңүңде языкларымыз көпдүр,
гүнәлеримиз өзүмизе гаршы шаятлык эдйөр,
языкларымыз янымыздадыр,
этмишлеримизи биз билйөрис.
- ¹³ Языклы болдук, Ребби рет этдик,
Худайымыздан йүз өвүрдик,
сүтемиң, питнәниң гүррүңини этдик,

калбымыздакы ялан сөзлеримизи сөзледик.

¹⁴ Адалат ыза чекильер,
догрулык узакда;

шөхөр мейданчасында бүдрейер хакыкат,
догрулык арамыза гирип билмейер.

¹⁵ Хакыкат ёк,
яманлыктан гача дурян таланяр,
Реб муны гөрди,
адалатың ёкдугына гынанды.

¹⁶ Реб хич кимиң ёкдугыны гөрди,
арачының ёкдугына гең галды;

Өз голы еңиш гетирди Оңа,
Өз догрулыгы голдады Оны.

¹⁷ Ол догрулыгы совут кимин гейинди,
халас эдиш тувалгасына башына гейди;
өч алыш лыбасына бүренди,
газап донуны гейди.

¹⁸ Ол хер кесе ишлерине гөрө жеза берер,
ягыларына газап,
душманларына жеза гарашяр,
адалара жеза берер.

¹⁹ Гүнбатардакылар Реббиң адындан,
гүндогардакылар Онуң шөхратындан горкарлар.

Чүнки Реб ел ковалаян даг сили дей гелер.

²⁰ «Сиёна, Якуп неслинден болуп,
языкларындан дөненлере
Пенакөр гелер» дийёр Реб.

²¹ «Мениң болса, олар билен эдйән әхтим, ине, шудур:
Үстүңиздәки Рухум, агзыңыза салан сөзлерим шу гүнден
эбедә ченли өз дилиңизден, зүрятларыңызың дилиңден,
зүрятларыңызың зүрятларыңың дилиңден дүшмесин». Муны
Реб айдяндыр.

60-нҗы бап

Сиён шөхөриниң шөхраты

¹ Тур, парла, нуруң гелди,
үстүңде Реббиң шөхраты догды.

² Ине, ер йүзүни гараңкылык,
халклары түм гараңкылык бүрер;
сениң үстүңде болса Реб пейда болар,
үстүңде болар Онуң шөхраты.

³ Миллетлер ышыгыңа гелерлер,
шалар даңыңың ягтысына.

⁴ Төвереге сер сал, галдыр башыңы,
әхлиси үйшүшип, саңа гелйөрлер.
Огулларың узакдан гелерлер,
гуҗакда гөтерилер гызжагазларың.

⁵ Шонда олары гөрүп, йүзүң ягтылар,
шатлыктан тирпилдөр йүрегиң,
чүнки байлык деңиз үсти билен саңа гетирилер,
миллетлериң байлыгы саңа гелер.

⁶ Сен дүе сүрүлеринден,
Мидян, Эйпа көшеклеринден долларсың;
бүтин Шеба халкы гелер.
Олар алтындыр
якымлы ыслы түтетги гетирип,
Реббе алкыш айдарлар.

⁷ Кедарың әхли сүрүлери яныңа топланар,
Небаётуң гочлары саңа хызмат эдерлер,
олар гурбанлык сыпамда
гурбанлык хөкмүңде кабул эдилер,
шөхратлы өйүми шөхратландырамын Мен.

⁸ Кимдир бу булут кимин сүйшйәнлер,
хөвүртгелерине гөгерчин дек учяңлар?

⁹ Адалар Маңа умыт баглаярлар элбетде;
Худайың Реббиң,
Ысрайылың Мукаддесиниң адының хатырасына
Таршиш гәмилери өңүрти гелйөрлер,
огулларың күмүшдир алтыныны
өзлери билен гетирйөрлер.

Реб сени шөхратландырды.

¹⁰ Кесекилер диварларыңы дикерлер,
оларың шалары саңа хызмат эдерлер;
газабымда сени жезаландырдым,
йөне мөхримде рехим этдим саңа.

¹¹ Дервезелериң ачык болар мыдам,
миллетлериң өз патышаларының баштутанлыгында
байлыкларыны саңа гетирерлери ялы,
гиже-гүндиз япылмаз.

¹² Саңа хызмат этмедик
миллет ве патышалык ёк болар;
шол миллетлер бүтинлей вейран эдилер.

¹³ Мукаддес өйүми беземек үчин
Ливаның байлыгы гелер саңа,
Аяк баян ерими шөхратландырмак үчин
серви, чынар ве арча агачлары саңа гетирилер.

¹⁴ Саңа эзъет беренлериң несиллери гелип,
тагзым эдерлер саңа,
сени кемсиденлериң әхлиси
аягыңа йыкыларлар;
саңа Реббиң шөхери,
Ысрайылың Мукаддесиниң Сиёны диер олар.

¹⁵ Терк эдилеп, йигренилип,
үстүңден хич ким гечмеди.
Инди болса Мен сени бакы бейик,
несилден-несле шатлык эдерин.

¹⁶ Миллетлериң сүйдүни эмерсиң,
Сорарсың шаларың гөвсүн.
Шонда сен Мен Реббиң Халасгериңдигими,
Пенакөриңдигими, Якубың Гудратлысыдыгымы
билерсиң.

¹⁷ Бүрүнч ерине алтын,
демир ерине күмүш берерин Мен;
агач ерине бүрүнч,
демир берерин даш ерине.

Парахатчылыгы баштутаның,
догрулыгы гөзегчиң эдип беллерин.

¹⁸ Юрдунда мундан бейлөк зорлук,
серхетлериң ичинде вейранчылык, гыргынчылык
болмаз;
Худай халас эдйөр,
алкыш болсун Худая.

¹⁹ Мундан бейлөк гүндүзине Гүн ышыгың болмаз,
гижесине Ай саңа ышык бермес;
чүнки Реб сениң эбеди нуруң болар,
шөхратың өз Худайың болар.

²⁰ Мундан бейлөк Гүнүң батмаз,
Айың яшмаз,
чүнки Реб сениң эбеди нуруң болар,
яслы гүңлериң тамам болар.

²¹ Бүтин халкың догручыл болар,
олар юрды бакы эеләрлер,
Өзүмиң шөхратланмагым үчин,
экен нахалым, эллеримиң ишидир олар.

²² Оларың иң азы уруг болар,
гүйчли миллет болар иң эжизи;
Мен—Реб муны
өз вагтында тиз амал эдерин.

61-нҗи бап

Реббиң мерхемет йылы

¹ Хөкмүрован Реббиң Рухы үстүмдөдир.
Пукаралара хош хабары билдирмегим үчин,
Ол мени месх этди;
гөвни сыныклара шыпа бермөге,
туссаглара азатлыгы ыглан этмөге,
зындандакылары бошатмага иберди мени.

² Реббиң мерхемет йылыны,
Худайымызың өч алжак гүнүни ыглан этмөге,
әхли яс тутяңлар гөвүнлик бермөге,
³ Сиёнда яс тутяңларың аладасыны этмөге:

күлүң дерегине овадан башатгыжыны,
ясың дерегине шатлык ягыны,
гамгын рухуң дерегине
алкыш донуны бермәге иберди мени.

Реббиң шөхратыны
гөркезмек үчин экилен
догрулык дуб агачлары дийлер олар.

⁴ Олар гадымы харабалары тээдед гурарлар,
өңки вейран болан ерлери дикелдерлер,
несилден-несле вейран болан шөхерлери,
харабалыклары абатларлар.

⁵ Кесекилер гелип, сүрүлериңизи бакарлар,
ят халклар дайханыңыз, багбаныңыз болар.

⁶ Сизе болса Реббиң руханылары,
Худайымызың хызматкөрлери диерлер;
сиз миллетлериң байлыгыңдан леззет аларсыңыз,
оларың шөхратына шөрик боларсыңыз.

⁷ Утанч дерегине ики эссе пай аларсыңыз,
рысвалык дерегине мирасыңызда шатланарсыңыз;
мунуң үчин сиз ики эссе мүкли боларсыңыз,
эбеди шатлык сизиңки болар.

⁸ «Мен—Реб адалаты сөйиңдириң,
талаңчылыгы, нөхаклыгы йигренйиңдириң.

Олара муздларыны такык берерин,
олар билен эбеди эхт баглашарын.

⁹ Оларың несиллери миллетлериң арасында,
зүрятлары халкларың арасында таналар,
гөрөнлериң эхлиси оларың Реббиң
ялкан халкыдыгыны билерлер».

¹⁰ Ребде шатланарын Мен,
жаным Худайымда жошар,
чүнки Ол маңа гутулыша бесленсин,
гиевиң тәч гейиши дек,
гелниң шай-сеп билен безениши дей,
Мени догрулык доны билен өртди.

¹¹ Топрагың өсүмликлерини чыкарышы дек,
багың ичиндәки экиленлери гөгердиши дек,
Хөкмүрован Реб-де догрулык билен
алкышы бүтин миллетлериң өңүнде өсдүрер.

62-нжи бап

Сиёның тәзе ады

¹ Сиёның догрулыгы нур кимин,
халас эдилиш янып дуран чыра дей парлаянча,
Сиёның хатырасына,
Иерусалимиң хатырасына дыммарын.

² Миллетлер догрулыгыңы,
патышалар шөхратыңы гөрерлер;
Реббиң Өз агзыңдан чыкан
тәзе ат билен атландырыларсың.

³ Реббиң элинде гөзеллик тәжи,
Худайыңың элинде шалык жыгасы боларсың.

⁴ Мундан бейләк «Терк эдилен» дийилмез саңа,
мундан бейләк «Харабалык» дийилмез юрдуңа,
эмма саңа «Сөйдүгим»,
юрдуңа «Әрли» дийлер;

Реб сени сөййөр,
юрдуң әрли болар.

⁵ Йигидиң гыза өйлениши дек,
огулларың-да саңа эе чыкарлар,
гиевиң гелни үчин шатланышы дек,
Худай-да сениң үчин шатланар.

⁶ Эй, Иерусалим,
диварларыңда гөзегчилер гөйдум,
гиже-гүндиз асла дыммаз олар.

Эй, Реббе ятладянарлар,
өзүнизе дынч бермөң,

⁷ Иерусалими беркидип,
оны ер йүзүниң шөхраты эдйәнчә,
оңа ынжалык бермөң.

⁸ Реб Өз саг элинден,
гүйчли голундан ант ичди:
«Инди галлаңы душманларыңа
иймит хөкмүнде бермерин,
өз зәхметиң сиңен шерабыңы
кесекилер ичмезлер.

⁹ Хасылыны йыганлар ийип,
Реббе алкыш айдарлар,
оны топланлар,
мукаддес ховлуларымда ичерлер».

¹⁰ Гечиң, гечиң дервезелерден!
Халкың ёлуны тайынлаң!

Чекиң, чекиң шаёлы,
оны дашлардан арасалаң,
халклар үчин байдак дикиң!

¹¹ Реб ериң аңры ужуна ыглан этди:
«Сиён гызына шейле дий:
„Ине, Халасгәриң гелийәр;
Онуң сылагы янындадыр”».

¹² Олара «Мукаддес халк,
Реббиң азат эденлери» дийлер,
саңа болса «Худайың агтараны,
терк эдилмедик шөхер» дийлер.

63-нжи бап

Реббиң гудраты

¹ — Эдомдан, Бозрадан
гырмызы эшикли гелийән бу ким?
Шөхратлы лыбас ичинде
бейик гудрат билен йөриш эдйән бу ким?

— Дабара билен геплейән,
халас этмәге гүйжи етйән Мендириң!

² — Нәме үчин лыбасың гырмызы,
эшигиң сокуда үзүм сыкяныңкы кимин?

³ — Үзүми сокуда еке сықдым,
янымда халклардан хич ким ёқды;
гахарлыкам сықдым үзүми,
газаплыкам аяк астына алдым;
онуң ганы эшиклериме сычрады,
бар лыбасымы хапалады.

⁴ Өч алыш гүни йүрегимдеди,
халас этжөк йылым гелипди.

⁵ Мен серетдим, көмөкчи ёқды;
хич кимиң Мени голдамаяндыгына
хайран галдым.

Онсоң Өз голум Маңа еңиш гетирди,
Өз газабым Мени голдады.

⁶ Гахарыма халклары аяк астына алдым,
газабыма олары серхош этдим,
ганларыны ере декдүм.

⁷ Реббиң эден әхли ишлерине гөрә
Онуң ягшылыгыны, алкышларыны,
рехимлерине гөрә, Ысрайыл несLINE
гөркезен бейик мерхеметини,
улы ягшылыгыны агзайын.

⁸ Ол: «Элбетде, олар Мениң халкым,
Мени алдамажак огуллардыр» дийди.
Шейдип, оларың Халасгәри болды.

⁹ Олар азап чекенде, гынанды Ол.
Хузурыңдан гелен перишде олары халас этди;
сөйгиси ве рехими билен азат этди олары;
овалдан олары элинде гөтерип гелди.

¹⁰ Эмма олар питне турзуп,
Онуң Мукаддес Рухуны ынжытдылар;

Реб-де олар душман болуп,
гаршыларына сөвешди.

¹¹ Худайың халкы гечмиши,

Реббиң гулы Мусаны ятлады.
Сүрүсинаң чопанлары билен биле
олары деңизден гечирен ниреде?
Өз Мукаддес Рухуны
ичлерине салан ниреде?
¹² Гудратлы голуны Мусаның сагында йөреден,
Өзүне эбеди ат эдинмек үчин
өңлериндәки сувы бөлөн ниреде?
¹³ Халкыны деңиз дүйбүндөн гечирен ким?
Атың бүдремән чөлден гечиши дек
олар-да бүдремедилер.
¹⁴ Дерә иийән мал сүрүси дек,
Реббиң Рухы олара рахатлык берди.
Өзүңе шөхратлы ат эдинмек үчин
халкыңа, ине, шейле ёл гөркездиң.

¹⁵ Гөклерден серет,
Өз мукаддес, шөхратлы месгениңден
бизе назар сал.
Ыхласың, гудратың ниреде Сениң?
Мерхеметиң, рехимиң ниреде?
Олары бизден сакладың.
¹⁶ Атамыз Сенсиң,
Ыбрайым бизи билмесе-де,
Ысрайыл бизи танамаса-да,
я Реб, бизиң Атамызсың Сен,
овалдан бәри адың «Пенакәримиздир».
¹⁷ Я Реб, нәме үчин бизи Өз ёлларыңдан азашдырарсың,
Сенден горкмазымыз ялы йүреклеримизи гатадьярсың?
Өз бенделериң хатырасына,
Мирасың болан тирелериң хатырасына ыза долан.
¹⁸ Мукаддес халкың аз вагт мукаддес ериңе эелик этди,
эмма душманларымыз аяк астына атдылар оны.
¹⁹ Овалдан бәри үстлеринден
Сен хөкүм сүрмедик,
Сениң адың дакылмадык
халка меңзедик биз.

64-нҗи бап

¹ Гөклери ярып, ашак инседиң, Сен!
Өңүңде титрешседи даглар!
² Алавың чалыны яндырышы дек,
сувы гайнадышы дек одуң
адыңы душманларыңа танатдыряң,
миллетлер өңүңде лерзана гелерлер.
³ Гарашылмаян горкунч ишлери эденинде,
ер йүзүне индиң, өңүңде даглар титрешди.
⁴ Өзүне умыт баглаянлар үчин
шейле ишлери эден Худайы
овалдан бәри не гулак эшидипди,
не-де гөз гөрүпди.
⁵ Догры ишлери шатланып эдйәнлери,
Сени ятлаянлары гаршылаярсың ёлларыңда.
Йөне гүнә батдык биз,
Сен гахарландың,
биз халас эдилерисми?
⁶ Мурдар адам дей болдук әхлимиз,
әхли догры ишлеримиз мурдар эсги дей.
Солярыс биз япрак дей,
ел дек алып гидйәр языкларымыз бизи.
⁷ Сениң адыңы тутян,
Саңа даянжак болуп, оянян ёк;
Сен йүзүңи гизледиң бизден,
бизи языкларымызың ыгтыярына бердиң.
⁸ Шонда-да Атамыз Сенсиң, я Реб,
биз тоюндырыс, Сен күйзегәримиз,
Сениң элиңиң ишидирис әхлимиз.
⁹ Гаты гахарланма,
хемишлик ятлама языгы, я Реб,
әхлимиз Сениң халкыңдырыс,
муны назара ал!
¹⁰ Мукаддес шөхерлериң чөл болды,
Сиён дүзлүге,

Иерусалим хараба өврүлди.
¹¹ Аталарымызың Саңа
өвги айдан ери болан
мукаддес хем гөзел өйүмиз
ода янды,
әхли эзиз затларымыз хараба өврүлди.
¹² Шулара гарамаздан, я Реб,
сакланжакмы Сен?
Дымып, шейле газаплы эзъет бержекми бизе?

65-нҗи бап

Хөкүм ве гутулыш

¹ Мени сорамаянлара Өзүми аян этдим,
агтармаянлар тапдылар Мени.
Адымы тутмаян миллете:
«Ине, Мен! Ине, Мен!» дийдим.
² Мен өз ислеглерине эерип,
яман ёлдан йөрейән
питнечи халка,
гүнузын эллерими узадып отырын.
³ Ол халк багларда гурбанлык берип,
якымлы ыслы түтетги якып керпич сыпада,
гөзүмиң алнында ызлы-ызына
гахарымы гетирийәр.
⁴ Олар габырларың арасында отурып,
гизлин ерлерде гижәни өтүрийәрлер;
доңуз этини иийәрлер,
харам эт гайнадырлар газанларыңда.
⁵ Олар: «Дашда дур, якынлашма,
мен сенден мукаддесдирин» диййәрлер.
Олар бурнума түсседир,
гүнузын янян отдурлар.
⁶ Шейле языландыр, ине:
«Мен дыммарын, берерин алмытларыны;
хава, алмытларыны гурсакларына берерин.
⁷ Сизиң языкларыңызың,
дагларда якымлы ыслы түтетги якып,
депелерде Мени әсгермезлик эден
аталарыңызың языкларының
алмытыны берерин.
Өңки эден ишлерини өлчәп,
олары башларына гетирерин» диййәр Реб.
⁸ Реб шейле диййәр:
«Үзүм хенизде ширеликә,
кимдир бири: „Оны заялама,
берекет шондадыр" диййәр.
Мен-де бенделеримиң хатырасына шейле эдерин,
оларың хеммесини хеләклемерин.
⁹ Якупдан несиллери чыкарарын,
Яхудадаң дагларымы мирас алжагы;
Мениң сайланым оны мирас алар,
бенделерим ол ерде яшарлар.
¹⁰ Мени агтаран халкым үчин
Шарон сүрүлере ери,
Акор жүлгеси сыгырлар ятак болар».
¹¹ «Эмма сиз Ребби терк эдйәнлер,
мукаддес дагымы унудянар,
төлей буты үчин сачак язянлар,
кысмаат буты үчин гарышык шерап гуйянар,
¹² Мен-де сизи гылыжа ниетләрин,
барыңыз гырылмак үчин дыза чөкерсиңиз,
чагыранымда жогап бермединиз,
гепләнимде, гулак асмадыңыз,
назарымда йигренйән ишлерими этдиңиз,
Маңа ярамаяны сайладыңыз».
¹³ Мунуң үчин Хөкмүрован Реб шейле диййәр:
«Бенделерим иерлер,
сиз болса ач боларсыңыз;
бенделерим ичерлер,
сиз болса сувсарсыңыз;
бенделерим шатланарлар,

сиз болса утанжа гойларсыңыз;
¹⁴ Бенделерим йүрек шатлыгындан айдым айдарлар,
 йөне сиз йүрек дердинден перят эдерсиңиз,
 хасратлы рух билен перят эдерсиңиз.
¹⁵ Адыңызы Өз сайланларыма
 гаргыш үчин галдырарсыңыз.
 Хөкмүрован Реб сизи өлүмө хөкүм эдип,
 башга ат берер Өз бенделерине.
¹⁶ Юрта өзүне ак пата берен,
 хакыкат Худайының адындан пата берер;
 юрта ант ичен,
 хакыкат Худайындан ант ичер.
 Өңки хасратлар унудылып,
 гөзлеримден гизленер».

Тәзе гөк, тәзе дүңйө

¹⁷ «Ине, Мен тәзе гөк, тәзе дүңйө яратмакчы,
 өңки затлар ятланмаз, яда дүшмез.
¹⁸ Яратжак затларыма шатланып,
 бакы бегениң;
 Ине, Мен Иерусалими шатлык үчин,
 халкыны-да бегенч үчин яратжак.
¹⁹ Иерусалим үчин шатланарын,
 халкым үчин бегенерин.
 Инди не агы сеси
 не-де ахы-нала эшидилер ол ерде.
²⁰ Онда бирнөчө гүн яшап өлен бәбеклер,
 я-да узак өмүр сүрмедик гожалар болмаз;
 йүз яшында өлен яш сайылар,
 нәлетленен сайылар йүз яша етмедик.
²¹ Олар жайлар салып, онда яшарлар,
 үзүм агачларыны экип, мивесини иерлер.
²² Башга бири яшамаз оларың гуранында,
 башга бири иймез оларың экенин.
 Чүнки халкымың өмри дарагтыңкы дей узак болар.
 Сайланларым өз элпериниң ишлеринден леззет алар.
²³ Олар бидерек зэхмет чекмезлер,
 чага догурмазлар бетбагтлык үчин,
 оларың өзлери-де, несиллери-де
 Реббиң ялкан зүрятлары болар.
²⁴ Олар чагырманка, Мен жогап берерин,
 гепләп дуркалар, Мен эшидерин.
²⁵ Бөри билен гузы биле отлар,
 өкүз дей саман иер шир,
 йылан гум иер.
 Мениң тутуш мукаддес дагымда
 хич киме зелел етирмезлер олар,
 хич кими хелөк этмезлер» диййөр Реб.

66-нҗы бап

Хөкүм ве умыт

¹ Реб шейле диййөр:
 «Гөк Мениң тагтым,
 ер аягыма күрсүдир.
 Маңа гуржак өйүңиз ханы?!
 Дынчлык меканым ниреде болжак?!
² Өз элим яратды буларың барын,
 хеммеси-де Мениңкидир!
 Йөне Мен кичигөвүнлө, рухы сыныга,
 сөзүмө титрейөне назар саларын.
 Муны Реб диййөр.
³ Өз ёлларыны сайлаялар,
 нежис ишлеринден леззет алянлар бар.
 Өкүзи гурбанлык берйән,
 адам өлдүрөн билен деңдир,
 гузы гурбан эден,
 итиң бойнуны яздыран ялыдыр;
 галла садакасыны берен билен,
 доңзуң ганыны хөдүрлөн билен деңдир,
 якымлы ыслы түтетги түтеден
 бута сежде эден ялыдыр.

⁴ Олара залымлык этмеги сайларын Менем,
 горкян затларыны башларына гетирерин;
 чүнки Мен чагыранымда,
 хич ким жогап бермеди,
 гепләнимде, диңлемедилер;
 Мениң йигренйән ишлерими этдилер,
 Маңа ярамаян затлары сайладылар».

⁵ Эй, Реббиң сөзүне титрейәнлер,
 Онуң сөзүне гулак гоюң:
 «Сизи йигренйән,
 Мениң адым үчин
 сизи рет эдйән доганларыңыз:
 „Реб шөхратландырылсын,
 бизем сизиң шатлыгыңызы гөрели!“ дийдилер.
 Эмма оларың өзлери утандырылар».

⁶ Шөхерден галмагаллы сесли,
 ыбадатханадан бир сес эшидилйөр!
 Душманларының жезасыны берйән
 Реббиң сесидир бу!

⁷ «Бургусыз догурды,
 бир огул догурды азап чекмән.

⁸ Шейле зады эшиден бармы?
 Гөрен бармы шейле зады?
 Юрт бир гүнде доглармы?
 Бир демде дүңйө инерми миллет?
 Эмма Сиён бургусы тутан дессине
 огулларыны догурды.

⁹ Мен догурма пурсатына етибем,
 догуртмайынмы?» диййөр Реб.
 Худайың: «Догурмага гүйч берйән Мен
 ятгыны япарынмы?» диййөр.

¹⁰ Иерусалим билен биле шатланың,
 онуң үчин бегениң, эй, оны сөййәнлер,
 эй, Иерусалим үчин яс тутяңлар,
 онуң билен биле шатланың.

¹¹ Онуң гөвсүнден эмип,
 доярсыңыз, теселли тапарсыңыз;
 ганып-ганып ичип,
 долы гөвсүнден леззет аларсыңыз.

¹² Реб шейле диййөр:
 «Мен абаданчылыгы деря дек,
 миллетлериң байлыгыны
 дашгын чешме дек
 оңа угрукдырарын,
 ол сизи эмдирип,
 элинде гөтерер,
 аягында ыралар.

¹³ Энәниң чагасына теселли берши дек,
 Менем сизе теселли берерин.
 Сиз Иерусалимде теселли тапарсыңыз».

¹⁴ Булары гөрүп, калбыңыз шатлыктан доллар,
 бедениңиз майса кимин гүллөп өсер;
 Реббиң элиниң бенделериниң үстүндедиги аян болар,
 Онуң газабы болса душманларына гаршыдыр.

¹⁵ Чүнки Реб алав билен гелйөр,
 сөвеш арабалары түвелей дек,
 ловлаян газабыны, кәйинжени
 ялынлы алав кимин дөкер.

¹⁶ Реб бүтин адамзада
 отдур гылыжы билен хөкүм эдер,
 Реббиң өлдүрөнлери көп болар.

¹⁷ Баглара гирмек үчин
 өзлерини мукаддес эдип, тәмизлененлер,
 доңуз этини, нежис затлары,
 сычан этини иййәнлериң ортасында дураның
 ызына эерйәнлер билеликде ёк боларлар.
 Муны Реб диййөр.

¹⁸ Реб шейле диййөр: «Мен оларың ишлерини-де,
 ниетлерини-де билйәрин. Эхли миллетлери ве диллери
 бир ере топламак үчин Мен гелйәрин. Олар гелип, Мениң
 шөхратымы гөрерлер. ¹⁹ Мен оларың арасында бир

аламат гөркезерин. Оларың арасындан гачып гутуланлары миллетлериң арасына, Таршише, Пула, яйчы Луда, Тубала, Явана, Мен барада эшитмедик, шөхратымы гөрмедик узакдакы адалара ёлларың. Олар Мениң шөхратымы миллетлериң арасында ыглан эдерлер. ²⁰ Ысрайыл огулларының галла садакасыны халал гапда Реббиң өйүне гетиришлери ялы, олар хем сизиң доганларыңызың барыны атларда, сөвеш арабаларыңда, ат арабаларыңда, гатырлардыр дүелерде әхли миллетлериң ичинден топлап, Мениң мукаддес дагыма—Иерусалиме Реббе пешгеш

хөкмүнде гетирерлер. ²¹ Оларың арасындан бирнөчесини руханы ве леви эдип сайларын».

²² «Мениң яратжак тәзе гөгүмиң, тәзе еримиң гөзүмиң алнында дурушлары ялы, сизиң несиллериңиз билен адыңыз-да шейле болар. ²³ Хер Тәзе Ай байрамында, хер Сабатда әхли ынсанлар хузурыма гелип, Маңа ыбадат эдерлер» диййәр Реб. ²⁴ Олар даша чыкып, Маңа гаршы баш галдыранларың жесетлерини гөрерлер. Оларың жесетлерини иийән гурт өлмез, олары якян от сөнмез; олар бүтин адамзада йигренжи боларлар.